

**הדלקת-נרות**

י-ם----- 4:01

ב"ב----- 4:15

**יציאת שבת**

י-ם----- 5:15

ב"ב----- 5:17

ר"ת----- 5:53

**– פניני מנחה –****דברי תורה לפרשת חיי שרה**

**א** {ויהיו זויי שרה} "ויהיו" בגמטריא ל"ז עיקר החיות של שרה כמנין "ויהיו" הכוונה שהיתה אמא לבן ל"ז שנים שהרי מי שאין לא בנים חשוב כמת.

**ב** {ויהיו זויי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושיבע שנים} מבאר רש"י בת ק' כבת כ' עב"ד, לשנות הזקנה ישנן מעלות ויתרונות משלה, כגון ישוב הדעת, קרירות לגבי התאוות, מאידך ישנן מעלות ויתרונות גם לשנות הנעורים, מרץ התלהבות, זריזות, כאן באה התורה לספר לנו, כי בשרה היו שני סוגי המעלות ביחד גם של שנות הזקנה וגם משל שנות הנעורים. בהיותה בת כ' כבר הייתה מחוננת כמו בגיל ק' ובהיותה בת ק' עדיין היו בה המעלות של בת כ' {המגיד ממעזריטש}

**ג** {וישקל אברהם לעפרן} אחרים הרשעים שמדברים הרבה ואפ"י מעט לא עושים בהתחלה אמר עפרון לאברהם אבינו ארץ ארבע מאוות שקרל ביני ובניך מה היא ולבסוף נטל ממנו שקלים גדולים שנאמר "עבר לסוחר" דהיינו שהיה להוט אחרי הכסף, עפרן בן צחר=756 בגמטריא הכסף יענה את הכל=756 שהוא היה להוט על הכסף.

**ד** {שמענו אדני} כל הזמן היו בני חת קוראים לו לאברהם בתואר "אדוני" ואילו אברהם לא כינה אותם בתואר זה אף פעם אחת. וטעמו של דבר הוא, משום שאברהם אבינו אשר היה הראשון בעולם לקרוא לבורא בשם "אדון" עד אברהם לא היה מי שקראו להקדוש ברוך הוא "אדון" עד שבא אברהם וקראו אדון {ברכות ז'} לא היה יכול לאדם בשם "אדון" ואפילו רק מתוך אדיבות גרידא. את כל ה"אדנות" נתן להשם יתברך... {הה"צ מהר"י הורביץ ז"ל}

**ה** {וירא העבד לקראתה} לפי שראה שעלו המים לקראתה {רש"י בשם המדרש} הרמב"ן אומר, כי הראיה לזה היא, מכיון שלהלן אצל הגמלים נאמר: "ותשאב" ואילו כאן לא נאמרה בכלל לשון שאיבה, הרי משמע מזה, שהמים עלו לקראתה ולא היתה צריכה כלל לשאוב. אולם, עדיין קשה, מדוע באמת לא עלו המים לקראתה כאשר באה לשאוב בשביל הגמלים? ברם, עיקרה של מצווה של מצווה הלא היא כוונת הלב לעשות רצון הבורא. והנה, כשבאה בראשונה לשאוב מים, הרי נתכוונה לשאוב רק בשביל עצמה, ואז עלו המים לקראתה, לבל תצטרך להטריח עצמה. אבל לאחר מכן, כשבאה לשאוב בשניה, הרי כבר נתכוונה לשם מצווה של גמילות חסד ואז רצו מן השמים שהיא תעשה במו ידיה את כל פעולת המצווה לכן לא עלו המים לקראתה, שכן התאמצותו וטרחתו של האדם בשעת קיום מצווה חשובות עד מאוד בעיני השם יתברך.

**ו** {וד' ברך את אברהם בכל} הצדיק האמיתי אינו מתפלל רק על עצמו, כי אם על הכלל כולו: ואף אם הוא מתברך, הרי אין זו נחשבת ברכה בעיניו, אם לא נתברך יחד אתו הכלל כולו. ממילא, כשרוצים לשלוח לצדיק ברכה מן נשמים, הרי בזכותו יש לשלוח ברכה גם בשביל הכלל. {קדושת לוי}

**גופ שבת, שבת שלום.**

י'דיקט

**משה יוסף שמרן**